

[To hell and back..](#)

Joo.. Sori jos tästä tulee TOSI pitkä. Oon ehkä vähä huono kertoo omista asioistani ja saatan kertoa tätä ehkä vähä sekavasti, mut pakko vaan päästä kirjottaa ahistukseen..

Ku olin pieni, meidän perhe oli ns "täydellinen perhe", vanhemmat yhdessä, rahaa löytyi iha tarpeeks ja sain harrastaa mitä millonki halusin ja kaikkien mielestä sain tehdä mitä mieli teki. Kulissien takana ei asiat oikeestaan ollu ees nii hyvin.. Mutsi oli aina töissä, aamukuudesta iltaseittemää. Faija oli alkoholisti, vaikka sitä ei tietenkään kellekkää perheen ulkopuolella saanu kertoa. Mul on 3 isosiskoo ja yks isovelji, joista kaikki oli tosi harvoin kotona. Mut en mä ilman niitä ois jaksanu sitä, et jatkuvasti oon vaa kännis olevan failjan kaa.. Älkää käsittäkö väärin rakastin mun failjaa yli kaiken, yks ihanimmista ihmisistä ikinä, leikki ain mun kaa, teki mun kaa mitä vaa halusin, vaikka ties että se saa kuulla mutsilta siitä huutoo. Ei se välittäny, se vaa halus et mul oli hauskaa.

Mut sit ku olin 7v (4kk ennenku täytin 8v), mun vanhemmat eros.. Muistan sen tilanteen ku eilisen, ku mulle kerrottii. Oli jouluaatto, olin koko päivän kyselly äitiltä, et millo failja tulee ja sano vaa et myöhemmi ja sit illal kysyin, et millo se on tääl nii selitti tilanteen et ei se tuu.. Ei se tilanne ois vaivannu mua nii pitkää sen jälkeen, mut ajattelin et se on mun syytä, ku olin pari viikkoo aikasemmi kirjottanu päiväkirjaa et "Voiku ne erois, en jaksa jatkuvasti kuunnella niitten huutoo ja mennä väliin ku ne tappelee.." .

Enough with the breaking up shit. Kävin mun failjal joka toine viikoloppu, ja sit yhel kerral, ku menin failjalle (joskus 10-11v) se selitti mulle, et se on löytäny uuen naisen (tähän mennessä mun mutsiki seurusteli jo). Mulle asia oli iha ok, koska ei se mun elämää vaikuttanu paljoo, kunha iskä oli onnelline. Ei menny pitkää nii ne muutti yhtee ja se mun "äitipuoli" ei tykänny yhtää, et kävin niillä eikä ylipäätää tykänny musta. Se oli mulle aina tosi töykee, jonka takii en enää halunnu käyä siel nii paljoo.

Fast forward to 6lk (FUN FACT YOU SHOULD KNOW: en oo koskaa oikeestaan tullu mun mutsin kaa toimee, mut äiti sai yksinhuoltajuuden). Kutosluokalla mun masennuskierre alko. Alotin viiltelyn, verille raapimisen, lyömisen jne itteni satuttamisen koska se olevinaa autto. Heti kutosluokan loputtua (13v) alotinki jo tupakan polttamisen, ja heti ku seiskaluokka kerkes alkaa nii alko pelleily alkoholin kaa. Join pahaan oloo "överikännejä", eli siihe asti, että joko oksensin kaiken tai päädyin sairaalaa. Pahimmillaa 7lk aikana join n. 3-4 krt viikossa. Aloin polttelee pilvee sillon tällön. Näihin aikoihi alotin myös käynnit psykiatrilla. Lukukauden lopussa aloin laihuttamaan, ku tunsin itteni lihavaks, ku olin syksyllä lopettanu harrastukset mielenkiinnon loputtuu.

7lk ja 8lk välisenä kesälomana lähti vähän käsistä tuo alkoholin käyttö ja jouduin muutama kerta sillo sairaalaa sekakäytön takia (pillerit ja alkoholi). Tänä kesänä myös kokeilin ensimmäisen kerran kokaiinia. Se onneks jäi sen kesän aikana vaa pariin kokeilukertaan. Tähän aikaan mulla myös diagnosoitiin anorexia. Tähän mennessä myös sossuilmotuksia oli kertyny jo huomattavasti näpistyksistä, laittomista tavaroista/aineista ja mm. alkoholista, jonka takii mun ja mutsin välit huononi entisestää siihe pisteeseen, ettei enää pystytty puhumaa toisillemme alottamatta riitaa.

Ääh nopeesti pari asiaa tähä 8lk:sta! Yritin muutaman kerran itsemurhaa (7-8lk aikana) ja jouduin sit 8lk puoleessa välissä psykiatriselle osastolle (yllättäen taas sekakäytön takia jouduin sairaalaa nii sossut pisti osastolle). Siel sain masennuslääkkeet, jotka lopetin heti sen 4vko:n jälkee (2,5vko osastolla 1,5vko mutsi pakkosyötti lääkkeit..) ku sain ite rueta ottamaan ne, ku minuu kuvotti se ajatus, että oon nii sairas et jouvun syömää lääkkeitä. Ja 5kk jälkee sain psykalta luvan lopettaa ne ku ei niist olevinaa ollu hyötty. Tän jälkee rupesin taas feikkaa kaikille, et kaikki on hyvi ja polttelin tosi usein pilvee..

9lk alussa sain lopettaa psykiatrikäynnit ku olevinaa meni nii hyvin. Se oli mun tavote esittää nii pitkää, et kaikki menee hyvi et saan lopettaa ne. Vihasin niitä. Nyt 9lk keväällä jouduin kummiskin uudestaa hakee apuu, ku ei kestäny pää enää ollenkaa. Ja nyt 9lk jälkeine kesä on ollu yhtä pelleilemistä alkoholin ja huumeitten kaa ja virkavallan pakoilemista.. Oon pettyny itteeni et mite oon taas retkahtanu nii pahasti mut en pysty ottaa itteeni niskasta kiinni.. Mutta parempaan päin ollaan menossa, apuu on haettu ja kaikki rikokset vihdoin käsitelty! Toivotaa että tie ois tän jälkeen ylöspäi?